

Fletó, Paul és a Dope

2012 szeptember 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Baj van, Hannelore! Veszélyben a magyar demokrácia! Ne ijesztgess, Helmut! Tegnap voltam Sopronban fogorvosnál, a kutya sem fasizálódott! Ez csak a felszín, Hannelore! Betiltották a Klubrádiót, Gyurcsányt éheztetik, és tombol az antiszemizmus is!

Ah, so! S mi lesz így velünk? Hiszen a boltunkban magyarokkal dolgoztatunk?! Mi lenne? Egyet kirúgunk, csökkentjük a fizetéseket, és felveszünk egy albánt! Szeretlek, Helmut! Igaz demokrata vagy!

A héten az osztrák köztvévé, a jó rövidítés? ORF m?sort szentelt a magyar demokrácia helyzetének. Jól is van ez így, a saját királyink is nyilván szívesen foglalkozna osztrák b?rgyarak szennyezésével, a sógort?ke nyugat-magyarországi hancúrjával, ha nem venné el idejét a bulvárverseny.

Ismétlem tehát, azzal az égegyadta világon semmi gond nincs, hogy bájos nyugati szomszédunk legendásan objektív közszolgálati adója érdekl?dik a magyar viszonyok iránt. Még csak azzal sem lenne baj, hogy a m?sornak a rendkívül el?ítélet-mentes Magyarország - Agy?, demokrácia? címet adták. Hiszen, gondolom, Bécsben is örülnének, ha az osztrák történelemr?l „Habsburgok – Gyilkos évszázadok?” elnevezéssel indítanánk sorozatot. Ám eme rendkívülien körültekint?, véleményütköztet? m?sor bevezet?jeként sikerült levetíteni egy dokumentumfilmet. Írhatnánk e kifejezést idéz?jelben is, de hát ugye van ilyen és olyan dokumentum is, innen és onnan is szignálva, ilyen vagy olyan megrendelésre el?állítva.

Esetünkben Paul Lendvai, az 1957-ben jó érzékkel idegenbe szakadt „ausztriai újságíró” szedte össze a dokumentumokat. H?sünk komoly múltra tekint vissza a magyar–osztrák kapcsolatokban, nála kevesebben éltek meg jobban a két rendszer békés egymás mellett éléséb?l. Amolyan szuverén gondolkodó volt évtizedeken át, bécsi kávéházi teraszok CIA és KGB övezte mezsgyéjén. De hát ez a múlt, onnan az ember csak a kapcsolati hálót hozza, min?sítsen inkább a jelen.

Nos, az osztrák hungarisztika eme doyenje objektív riportja során mindenkit megszólaltat Magyarországon, aki számít. Állítólag próbálkozott Orbánnal is, egy másik jobboldali politikus pedig az utolsó pillanatban visszakozott, így csak a Martonyi Jánossal készített interjúból sikerült pár mondatot összevágni. Hosszasan beszél ezzel szemben Paul Lendvai örök pesti Beavis és Butthead párosa, Gyurcsány Ferenc és Bauer Tamás. A film elképeszt? kormányzati túlsúlyát hivatott ellensúlyozni Ungváry Rudolf író és tüntetés-radikális, Schiff András zongoram?vész, aki nyár óta a diktatúra tombolása miatt „be sem teszi a lábát” hazájába, Magyarországra. A sajtószabadság kérdését illet?en pedig árnyalt tájékoztatást ad a magyar köztvévé egyik kirúgott újságírója és a jó Váradi Júlia, a Klubrádió m?sorvezet?je.

Nem túl elítélet-mentes így a nagyszerű dokumentumfilm? Ugyan, dehogyan. A film utáni vitámsorban Lendvai elmagyarázta, hogy valóban mindent megtett, ám az említett jobboldali visszalépések miatt erre tellett, meg aztán arra törekedett, hogy „olyan értelmiségieket szólaltasson meg, akik kiválóan beszélnek németül”.

Ennek jegyében kapott főszerepet a filmben a magyar „ellenzék hiteles képviselője”, Pityinger László is. Dopemant alighanem a Goethe Intézet ajánlhatta, hiszen híres hiteles Schiller-estjeiről, s ma már városi legenda, amikor a weimari demokrácia hiányosságairól tartott előadást kamaszként a Kis Stáció utcában. Kis pajtásai sokáig tapsoltak... Persze kár a gúnyért, a hazai dzsungelrap kitűnése teljesen joggal szerepel Lendvai filmjében, együtt Gyurcsánnyal. Hiszen a magyar rendszerváltás kiteljesedésekor Fletó miniszterelnök volt éppen, Paulunk a Népszabadság lapombudsmanjaként vállalt mellékelet, hűsünk, Dope pedig Lopni címmel megírta a kor himnuszát. Mai ellenzéki egység az MSZP-től a poszt-SZDSZ-en át az újcivilekig kánonban dúdolhatná: „Kártyáztak, loptak, gépeztek és csaltak, de mi felnéztünk rájuk, mert gengszterek voltak.”

Szóval, ennyit a film objektivitásáról. Nem szeretném hinni, hogy másorra tőzése összefüggésben van egy bizonyos osztrák bank magyarországi hanyattatásaival, pláne nem az IMF-tárgyalások körüli hangulatkeltéssel. Vegyük inkább véletlennek, egy ausztriai újságíró jó lobbizásának, kiemelkedő haveri érdekérvényesítésnek. Volt ilyen, lesz ilyen. Többet nem érdemes foglalkozni ezzel.

Ha legközelebb hallják, röhögjék ki.

magyarhirlap.hu - Máté T. Gyula

Ajánló